

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **J. U.**, proti žalované: **Policie ČR, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje**, se sídlem Lidické náměstí 9, Ústí nad Labem, v řízení o námitce podjatosti vznesené žalobcem vůči soudcům Krajského soudu v Ústí nad Labem JUDr. Markétě Lehké, Ph.D., Mgr. Václavu Trajerovi a JUDr. Janě Kurešové, rozhodujícím ve věci jeho žaloby na ochranu proti nečinnosti žalované vedené pod sp. zn. 15 A 22/2014,

t a k t o :

Soudci Krajského soudu v Ústí nad Labem JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., Mgr. Václav Trajer a JUDr. Jana Kurešová **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 15 A 22/2014.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal dne 14. května 2014 u Krajského soudu v Ústí nad Labem žalobu na nečinnost žalované spočívající v tom, že žalovaná nerozhodla o jeho odvolání proti rozhodnutí o přestupku vydaném v blokovém řízení, na jehož základě byly žalobci zaznamenány v registru řidičů body podle § 123a a násl. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů. Odvolání podal žalobce podle svých tvrzení z toho důvodu, že přestupek nespáchal a pokutový blok nepodepsal. Žalovaná namísto rozhodnutí o odvolání vyřídila žalobcovo podání jako podnět k přezkumnému řízení a zaslala žalobci zamítavé sdělení, že pro přezkum (resp. prohlášení nicotnosti rozhodnutí vydaného v blokovém řízení) neshledala důvod.

Podáním ze dne 30. 9. 2014 vznesl žalobce námitku podjatosti vůči soudcům Krajského soudu v Ústí nad Labem, senátu 15 A, úseku správního soudnictví, JUDr. Markétě Lehké, Ph.D., Mgr. Václavu Trajerovi a JUDr. Janě Kurešové, jako reakci na poučení o složení senátu, který bude o jeho věci rozhodovat. Žalobce podjatost jmenovaných soudců dovozuje z toho, že již dříve namítal podjatost soudce Krajského soudu v Ústí nad Labem JUDr. Petra Černého, Ph.D, a to pro jeho neobjektivní postup a

osobní zaujatost v této konkrétní věci. Žalobce se domnívá, že na základě jeho námítky podjatosti mohl soud k němu získat negativní postoj, což vylučuje nestranné a objektivní rozhodování. Žalobce se dále domnívá, že vzhledem k tomu, že se jmenovaní soudci s JUDr. Petrem Černým, Ph.D. osobně znají, pojí je přátelské a úzké kolegiální vazby, mohli získat povědomí o posuzované věci, jejímž předmětem je projednání přestupku údajně spáchaného žalobcem i jinak, než jen ze spisového materiálu, a to právě od JUDr. Petra Černého, Ph.D.

Krajský soud v Ústí nad Labem předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí ve smyslu § 8 odst. 5 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) spolu s vyjádřením soudců senátu 15 A. Ti shodně uvedli, že se v dané věci směrem k žalobci necítí být jakkoliv podjati, pročez uplatněnou námítku považují za zcela nedůvodnou.

Námítka podjatosti není důvodná.

Integrální součástí práva na spravedlivý proces tak, jak je vymezeno v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) a v čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, je garance toho, aby ve věci rozhodoval nezávislý a nestranný soudce. Princip nestranného, nezávislého a spravedlivého rozhodování představuje základní pilíř a předpoklad fungování soudní moci a všichni soudci jsou povinni jej ctít a naplňovat.

Odrazem uvedeného principu je ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s., které uvádí, že soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, *jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednáváné věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.* Důvodem vyloučení je tedy taková povaha subjektivního vztahu soudce k věci samé, k účastníkům či jejich zástupcům, která je natolik objektivizovatelná, že lze důvodně pochybovat o soudcově nepodjatosti. Při úvahách o vyloučení soudce z důvodů uvedených v ustanovení § 8 s. ř. s. je nicméně nutno postupovat velmi obezřetně, neboť jde o výjimku z ústavní zásady, podle které nesmí být nikdo odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny). Tak, jak zákon a na něj navazující rozvrh práce určuje osobu zákonného soudce (příslušného soudního oddělení, senátu), je tato příslušnost zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci lze proto jen výjimečně a ze závažných důvodů, které mu, alespoň potenciálně, brání rozhodnout v souladu se zákonem, nezaujatě a spravedlivě (srov. usnesení zdejšího soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003 – 16; všechna rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná z www.nssoud.cz).

Podle § 8 odst. 5 s. ř. s. může účastník nebo osoba zúčastněná na řízení namítnout podjatost soudce, soudní osoby, tlumočníka nebo znalce. Námítku musí uplatnit do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl; zjistí-li důvod podjatosti při jednání, musí ji uplatnit při tomto jednání. K později uplatněným námitkám se nepřihlíží. Námítka musí být

pokračování

zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována. O vyloučení soudce rozhodne usnesením po jeho vyjádření Nejvyšší správní soud, a je-li namítána podjatost soudní osoby, tlumočnicka nebo znalce, senát po jejich vyjádření.

Jak to plyne z citovaného ustanovení § 8 odst. 5 s. ř. s., námitka podjatosti, kterou účastník řízení může uplatnit, musí být odůvodněna a účastník řízení v ní musí uvést konkrétní skutečnosti, z nichž tvrzenou podjatost dovozuje. V nyní posuzované věci dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že žalobce netvrdil žádné relevantní skutečnosti, které by mohly vést k pochybnostem o nepodjatosti výše jmenovaných soudců senátu 15 A.

První část námítky podjatosti se týká přesvědčení žalobce o možném negativním postoji soudu vůči jeho osobě s ohledem na jím dříve podanou námitku podjatosti proti soudci JUDr. Černému, Ph.D. Žalobce však neuvádí žádné konkrétní skutečnosti, ze kterých by bylo lze tento negativní postoj dovodit. Jeho pouhé konstatování bez přistoupení dalších relevantních okolností nemůže představovat opodstatněný důvod pro pochybnosti o nepodjatosti soudců podle § 8 s. ř. s.

Druhá část námítky podjatosti je pak rovněž naprosto neurčitá. Žalobce neuvádí, odkud pramení jeho domněnka, že se soudci o jeho přestupku dozvěděli i jinak, než jen ze spisového materiálu. Žalobce navíc ani neuvádí, jak přesně by se případné „získání povědomí“ o jeho přestupku ze strany soudců mohlo na jejich soudcovské nepodjatosti podepsat. Žalobcovo tvrzení tak zůstává v rovině pouhé spekulace, která není s to založit pochybnosti o nepodjatosti soudců.

Vzhledem k tomu, že žalobcem uvedené skutečnosti nemohou být, ve smyslu ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s., důvodem pro vyloučení soudců, přičemž jiné relevantní skutečnosti žalobce neuvádí, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, že soudci senátu 15 A Krajského soudu v Ústí nad Labem JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., Mgr. Václav Trajer a JUDr. Jana Kurešová, z projednávání a rozhodování ve věci vedené pod sp. zn. 15 A 22/2014 vyloučení nejsou.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. listopadu 2014

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu